

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 46. SZÁM

ARA 50 FILLÉR

SZERDA, 1954 FEBRUAR 24.

Mai számból:

Unnepi ülés a Szovjet Hadsereg napján Moszkvában (2. oldal) — Egy küldött a pártértekezlet előtt (2. oldal) — A téli építkezések nehézségi alapterve hiányossága (3. oldal) — Egy nappal a gépjávitás befejezésének határideje előtt (3. oldal) — Javul a felültrágyázás a derecskei járásban (4. oldal)

Több leleményességet kereskedelmünkől

Az őszi árleszállítás óta rendszeressé kezd válni, hogy a debreceni és a megyei ruházati boltokban bizonyos árucikkben időszakonként hiány mutatkozik és ha a vásárló bemegy az üzletbe nem mindig kapja meg a kért színű, nagyságú és minőségű árucikket. Bizonyos, hogy ezek a tünetek csak az őszi árleszállítás óta mutatkoznak, még pedig legfőképpen azért, mert azóta megnövekedett a kereslet. Ezt elsősorban bizonyítja az, hogy a múlt év utolsó negyedében a Debreceni Ruházati Központ boltjai több mint 150 százalékkal teljesítették tervüket. Ebből nyilván azt a következtetést lehet és kell levonni, hogy a kormányprogram közvetétele óta megnövekedett a dolgozók és különösen a dolgozó parasztság vásárlóereje. Ehhez természetesen hozzájárult az árleszállítás is.

Bizvást meg lehet állapítani, hogy az országos árualap, a közszükségleti cikkek termelése nem esőkent, hanem, ellenkezőleg, növekedett, hiszen üzemeink egyre nagyobb mértékben termelnek rá a közszükségleti cikkek termelésére. Kereskedelmi szerveink azt állítják, — nincs okunk szavukban kételkedni — hogy Hajdú-Bihar megye ugyanolyan arányban részesül az országos árualapból, mint annakelőtte. Hozzá kell még ehhez tenni, hogy kereskedelmi szerveink egy része nem elégszik meg a rája eső árucikknek mennyiségével, hanem — nagyon helyesen — felvásárolja a más megyékben elfekvő árukészleteket is. Főleg a debreceni Ruházati Központ az érdem, hogy az ország legkülönbözőbb városában vásárolt fel elfekvő árukészleteket, melyek itt hiányoztak. A Rövid-Köt Nagykereskedelmi V. nem volt erre hajlandó.

Ezután joggal fel lehet tenni a kérdést, mi az oka bizonyos cikkek hiányának az időszakos áruhiányok? Milyen módon lehetne segíteni rajta? Vitán felül áll, hogy a hiány fő oka a megnövekedett kereslet, a megnövekedett vásárló erő. Kétségtelen, hogy vannak hibák az áruelosztásban is. A boltok nem mindig kapják meg területük szükségletei szerinti árucikket. Ezen azonban könnyen lehet segíteni az áruelosztás helyesebb megszervezésével és a lakosság igényeinek pontosabb felmérésével. Az árubeszerzésnél is vannak hibák és ezért lényegesen meg kell javítaniuk nagykereskedelmi vállalkozásaink is munkájukat.

A debreceni Ruházati Bóit Központ más városokban vásárolt itt hiányzó árucikket. Ezt a kezdeményezést a nagykereskedelmi vállalatok nem követik. Joggal fel lehet tenni a kérdést: miért nem a Rövid-Köt néz utána, hogy felvásárolja az elfekvő árukészleteket. Ez elsősorban neki volna feladata, annál is inkább, mert a számlák nevére érkeztek meg. Tehát így — elvileg — olyan nagykereskedelmi haszonhoz jutott hozzá, amiért nem dolgozott meg. Viszont a vonatkozás megnevezési és megdrágítja a Ruházati Központ munkáját. Ugyanígy a Vas és Műszaki Nagykereskedelmi sem volt hajlandó Salgótarjánból elhozni a tűzhelyeket, mert —

mint mondotta — neki csak vasúton lehet szállítani. Igen sok cikk hiányzik a Rövid-Köt által forgalomba hozott áruk közül, mégis jól tennék a többi nagykereskedelmi vállalatok is, ha követnék a Ruházati Bolt kezdeményezését és felvásárolnák az elfekvő árukészleteket az ország más területein, mert ezzel nemcsak a megye ellátását tennék folyamatosabbá, hanem meggyorsítanák az ország gazdasági vérkeringését is. Eddig ezt nem tették meg kielégítő módon, mert bürokratikus bezárkózásnak megszokott tevékenységük körébe. Lényegében még mindig felülról kezelik a közönség igényeit, holott legfontosabb feladatuk, hogy a lehetőségek keretén belül a lehető legjobban kielégítsék azokat.

További útja az időszakos áruhiány leküzdésének a helyi árualapok még nagyobb mértékű feltárása. Nagykereskedelmi vállalkozásaink általában nem fejtenek ki tevékenységet, hogy helyben állítsák, vagy állítsassák a hiánycikkeket. Ha nem kapnak például inget, vagy ha elfogy a készlet, beletörődnek ebbe, gondolván, hogy egy-két levél megírásával mindent megtehetnek a pótlás érdekében. Az igazgatók gyakran elfeledik, hogy a nagykereskedelmi vállalatoknak egyik igen fontos feladata a helyi árualapok feltárása és felhasználása a dolgozók szükségleteinek kielégítése érdekében. Ugy véljük, hogy aránylag könnyen megoldható feladat a helyi ipar, különösen a kisipari termelőszövetkezetek és kisiparosok bekapcsolása a különféle közszükségleti, ruházati — és egyéb — cikkek termelésébe. Egyetlen felelős kereskedelmi vezetőnek sem szabadna belenyugodni abba, hogy valamilyen helyileg is előállítható cikket nem tud a fogyasztók rendelkezésére bocsátani.

Debrecenben és a megyében számos kisipari termelőszövetkezet van, amelyek szívesen bekapcsolódnának ingek, kabátok és sok más egyéb cikk termelésébe. Az sem kétséges, hogy jelentős mennyiséget tudnának gyártani, még a most meglévő termelési kapacitással is. Még jobb lenne a helyzet, ha a tanácsok, még pedig főleg a debreceni tanács is az eddiginél sokkal fokozottabb mértékben gondoskodna a termelési kapacitások kibővítéséről. Különösen a ruházati vállalatokra és kisipari szövetkezetekre gondolunk. A debreceni városi tanács végrehajtó bizottságának és ipari osztályának a jövőben még nagyobb gondot kell fordítania arra, hogy a meglévő fehérenemű- és ruhakészítő vállalatokat és kisipari termelőszövetkezeteket jobban felszereljük a tömeggyártáshoz szükséges gépekkel és eszközökkel. Nem lehet kétséges, hogy így a helyi szükséglet nagy részét fedezni lehetne — ez szintén figyelembe veendő szempont: a helyi jellegnek, tájviselőknek megfelelő cikkeknek csakis ezúton lehet kielégíteni.

Végso soron: kereskedelmi vállalkozásaink szakszolgálatának az eddigi bürokratikus módszerekkel és leleményesen, rugalmasan, tevékenyen harcoljanak a lakosság szükségleteinek egyre nagyobb mértékű kielégítéséért.

★ ELŐRE A KONGRESSZUSI VERSENY SIKERÉÉRT! ★

Ott leszünk a legjobbakkal között

A Járóműjavító Vállalat VII. osztály alvázalkatos részlegénél szombat reggel már javában folyt a munka, amikor tudomást szereztek a Központi Vezetőség közleményéről. Zelenka András ifi brigádvezető odahívta brigádja tagjait, Matkó Józsefet, Fucska Imrét, Fűrös Jánost, Gál Gyulát és közösen olvasták el a közleményt.

— Nagy küzdelem lesz ezekért a zászlóért... — szólalt meg a

brigád egyik tagja, de mindegy, mi is felsorakozunk a harcra, küzdök soraiba, majd meglátjuk ki lesz a győztes. Zelenka András alvázalkatos brigád tagjai elsőnek tették meg az üzemen kongresszusi vállalásukat. Megfogadták, hogy továbbra is tartják a sztahanovista szintet, sőt gyakorlati segítséget nyújtanak a Kovács Béla ifi brigádnak is, hogy az is sztaha-

novista brigád legyen. A közlemény megjelenése óta pedig arra is ígéretet tettek, hogy a hozzájuk beosztott segédmunkásokat kiváló szakmunkássá nevelik a verseny ideje alatt. A párosversenyútrán, a Gombos Sándor brigád nyomában van a Zelenka brigádnak. A második dekad eredménye szerint még a Zelenka brigád vezet a versenyben 120 százalékos eredménnyel.

Jobb minőségű gépalkatrészt a mezőgazdaságnak

Nagy elhatározások születnek nap, mint nap a Gördülőcsapágyár üntöde meleg üzemszűk dolgozó között, hogy kiváló minőségű alkatrészeket adjanak a mezőgazdaságnak. Nagy Sándor brigádja a 213 százalékos mennyiség mellett kiváló jó minőségű dugattyúgyűrűt, csapagat készített. Sónyák István formázó sem

hoz szegyet a műhelyre, 184 százalékos eredmény mellett a legjobb minőségű munkát végzi. De nemcsak az üntöde dolgozóit illeti a dícséret, hanem a forgácsoló üzemszűk dolgozóit is, akik a legnagyobb igyekezetükkel küzdenek a sztahanovista cím elnyeréséért. Minden esély meg van rá, hisz olyan dolgo-

zók vannak, mint Sándor Zoltán, aki napi tervét 217 százalékkal teljesíti és napi keresete meghaladja a 73 forintot. Jó kedvvel dolgoznak Nagy Mária, Fodor Erzsébet köszörűsök is, akik 188 százalékos napi teljesítményt értek el. Valamennyien harcra lépnek, hogy a kongresszusi verseny legjobbjai közé kerüljenek.

A szövetkezeti dolgozók vállalása

Pártunk III. kongresszusának biztositelére nemcsak üzemeink, vállalkozásaink dolgozói készülnek jobb munkával, magasabb termelési eredményekkel, hanem a kisipari szövetkezet dolgozói is. A Debreceni Szajgyártó, Bőrös és Kötélgyártó KSZ dolgo-

zói termelési értekezleten beszélték meg, hogyan tudnának üzemeink példáján nyomán felajánlást tenni. Egymás után nemes kezdeményezések születtek. Vállalták, hogy az állami gazdaságok, termelőszövetkezetek, kis- és középparasztok hozzájuk be-

küldött löszerszámaikat, szíjféséseiket határidő előtt kijavítják. Segítik a megye géppállomását is a cséplőgéphez szükséges szjak mielőbbi kijavításával. Ígéretük valóra váltásával nagy segítséget nyújtanak a mezőgazdasági munkálatok időbeni elvégzéséhez.

A késlekedés közel 180.000 korai csibe elmaradását okozta a megyei keltető állomásokon

A lakosságnak tojással és hússal való jobb ellátása megővett, hogy erőtejesen fokozzuk a baromfitenyésztést. A párt és kormányhatározat komoly feladatot tűz elénk ezen a téren. Erősen megmunkálni, mit tettek a megyei keltető állomások a feladat valóra váltásával kapcsolatban. Meg kell mondanunk, hogy nem sokat, pedig az 1954-es terv — melyben benne van a megyei keltető állomások terve is — az egész nemzet terve a népjólét emelésére.

A terv teljesítésében a keltető állomások nem erőtlenek meg magukat. Eddigi munkájukból hiányzik a harcra keménység, még azt sem érték el, hogy a korai csibék iránti keresletet kielégítsék. Nem döngöttek kaput, falat, ha akadály merült fel a tervteljesítés során, hanem jórészt tudomásul vették a nehézséget és nagy bölcsen mondogatták: hideg az idő, nem tojnak a tyúkok!

A herettyóújfalu tanácsnál nem örülnek

A mezőgazdaság fejlesztéséről hozott párt és kormányhatározat kimondja:

A keltetőgépek kapacitását úgy kell növelni, hogy 1954-ben 10,8 millió, 1955-ben 15, 1956-ban 18 millió naposcsibe keltetéséig tegyék lehetővé.

Mi történt a kapacitás növelése terén a megyében? A minisztérium még az elmúlt évben intézkedett, hogy a bihari részek is kapjanak keltető állomást. Kiadták a rendelkezést, hogy Berettyóújfaluban 50.000-es keltetőállomást kell szervezni. Nagy dolog egy ilyen keltetőállomás. Alkalmas arra, hogy az

egész járásban előrelendítse a baromfitenyésztést.

Mindenki azt várta, hogy a járási tanácselnök, a községi tanácselnök minden követ megmozgasson, csak hogy minél előbb megkezdje működését a keltetőállomás. Nem ez történt. A községi tanácselnöknek olyantörtna volt a gondolata, hogy megint egy baj került a község nyakára. Megint egy vállalat és ennek is helyiség kell! Az volt a véleménye, hogy ez kellemetlen ügy és mivel kellemetlen ügyekkel nem jó foglalkozni, hát nem is foglalkoztak érdemben a keltetőállomással.

A keltető felügyelőség szorgalmazta az ügyet, az egyik megbízott két hédig is a községben maradt, hogy a megfelelő helyiséget biztosítsák, de hiába bizonygatta, hogy fontos a feladata, nem történt intézkedés.

A megyei tanács is beavatkozott, írásban, személyesen és telefonon adtak rendelkezést, hogy a keltetőállomás igényét elégítsék ki, de hiába. Elmultak a hetek. Eljött az 1954-es esztendő és ez végre meghozta a szükséges kiutalást a megfelelő helyiségre.

A megnyugtató csomagolás

Most már van helyiség, ahol 50.000 tojást lehetne keltetni, de most meg, mintha a tanácselnök hónapokig tartó télenkedését akarván tetézni — nem szállítják a keltetőgépeket Budapestről. A keltető felügyelősnél a megyei tanácselnökkel egyetemes Rapp elvtárs érdeklődött.

„Megnyugtató” választ kapott. A gépek már régebben becsomagoltva várják a szállítást Budapestben.

Ez a válasz bizony nem megnyugtató, sőt nyugtalanító, mert azt bizonyítja, hogy belenyugodtak abba, hogy becsomagolták a gépeket: — most várják a sült galambot.

Elfelejtették arról, hogy a gépek már régen üzemban kellene lenni. Vajon kinek érdeke, hogy minél később kezdje meg működését a berettyóújfalu új keltetőállomás?

A debreceni két keltető állomás

Két keltetőállomás van Debrecenben, de egyikről sem lehet azt mondani, hogy török magukat a terv teljesítéséért. A Hunyadi-utcai keltető állomáson az elmúlt héten még nem raktak be egyetlen tojást sem a gépbe, pedig a gép 70.000-es.

A Monostorpályi-úti keltetőállomáson a 60.000-es gépbe már beraktak a napokban 7577 tojást. Mit jelent ez? Számokban annyit, hogy a három keltetőállomáson a korai keltetés elmaradása miatt közel 180.000 naposcsibével tudnak kevesebbet kiadni ebben az esztendőben. Ezért az elmaradásért az illetékeseknek a felelősséget vállalni kell.

A termelők már keresték a korai csibét. Biztak abban, hogy kapnak és most irigykedve szemlélhetik a képes mezőgazdasági lapot, amely közli Olasz Sándor 9 holdas hódmezővásárhelyi dolgozó paraszt képet, aki még február első felében átvett 100 korai csirkét. Örül, mert ha a korai csirkét felneveli, őszre már tojást kap utána. Sokan örültek volna ennek Hajdú-Biharban is!

Bence Mihály.

... 23. KEDD ... 3:0 (0:0) ... BIRKOZO ... HIREK ... GYAR NÓTA ...

Ünnepi ülés a Szovjet Hadsereg és a haditengerészeti flotta fennállásának 36. évfordulója alkalmából

Moszkva (TASZSZ). Február 22-én a Szovjet Hadsereg és a haditengerészeti flotta fennállásának 36. évfordulója alkalmából a Szovjetunió honvédelmi minisztériuma, a párt, a szovjet és a társadalmi szervezetek képviselőivel karöltve ünnepi ülést tartott.

A Szovjet Hadsereg központi színházának nagyteremt a Szov-

jet Hadsereg zászlói díszítették. A díszörség tagjai — gyalogosok, tengerészek, repülők, tüzérek, harcokosok és lovasok — kemény vigyázban állnak.

A megjelentek viharos ünneplése közepette foglaltak helyet az elnökségben K. J. Vorosilov, N. A. Bulganyin, N. M. Svernyik, valamint a Szovjet Hadsereg marsalljai és admirálisai, a szov-

jet társadalmi élet képviselői.

Az ünnepi ülést rövid beszéddel N. A. Bulganyin, a Szovjetunió honvédelmi minisztere nyitotta meg.

A szovjet főváros pártszervezeteinek és dolgozóinak nevében N. A. Mihajlov, a Szovjetunió Kommunista Pártja moszkvai szervezete területi bizottságának titkára üdvözölte a Szovjet Hadsereget.

A francia közvélemény megemlékezett a Szovjet hadsereg megalakulásának 36. évfordulójáról

Párizs (TASZSZ). A párizsi dolgozók vasárnap ünnepi gyűlésen emlékeztek meg a Szovjet Hadsereg és hadiflotta megszületésének 36. évfordulójáról.

A gyűlésen, amelyet a Francia-Szovjet Társaság országos bizotti-

sága rendezett, Petit tábornok, a közválasztási tanács tagja mondott beszédet.

A gyűlés hangversennyel ért véget, amelyen francia művészek, valamint Emil Gilelsz szovjet zongoraművész lépett fel.

Dulles beszámolt a berlini értekezletről

Washington (MTD). Az „AFP” francia hírszolgálati ügynökség jelenti, hogy Foster Dulles, az Egyesült Államok külügyminisztere hétfőn a kongresszus vezetői előtt beszámolót tartott a berlini értekezlet eredményeiről.

Az „AFP” kommentárt közöl arról, hogy Dulles beszámolóiban ismételtelen kijelentette: A Kínai Népköztársaság meghívása a genfi értekezletre „nem je-

lenti a kommunista Kína elismerését”. „Egyes amerikai jogászok — írja a francia hírgyűlés — kétségbe vonják ezt az álláspontot, különösen a felvetik a kérdést, milyen különbség állhat fenn a gyakorlatban egy defacto elismerés és aközött, hogy egy hatalomhoz meghívást intéznek egy nemzetközi értekezleten való részvételre.”

Rövid külpolitikai hírek

Lipcsében hétfőn több mint 150 ezer munkás, alkalmazott, értelmiségi, kisiparos és diák hatalmas tüntetéssel fejezte ki a német nép elszántságát, hogy ezután még erőteljesebben küzd Németország békés és demokratikus újraegyesítéséért.

A Szovjet Hadsereg fennállásának 36. évfordulója alkalmából Németország Szocialista Egységpártjának Központi Bizottsága üdvözlő táviratot intézett A. A. Grecsko hadseregtábornokhoz, a Németországban állomásozó szovjet csapatok főparancsnokához.

Adenauer hétfőn este rádiónyilatkozatot tett. Felhívta a Német Szociáldemokrata Pártot, hogy a berlini értekezlet után vizsgálja felül külpolitikai irányvonalát és hangolja össze álláspontját a bonni kormány politikájával.

AZ ÁLLAM MEGBECSÜLT POLGÁRAI

...A esendő már megragadta a simára fényezett zászlórúdat, de a zászló kicsúszott kezéből, a szél felkapta és a bitorvörös lobogó ott lengett a tömeg feje fölött. A titkos rendőrség egyik besúgója segíteni akart, de a munkások szorosrazárt sorain nem tudott keresztüljutni és a zászló továbbra is a tüntetők feletti lobogott.

A gyalogjárón két keménykapos férfi megrettenve kérdezte egy odaérkező harmadik:

— Mi történik itt?
— Lázanganak a „kazjukok” — hangzott az ingerült felelet.

Az ismeretlen többit már nem is kérdezett. Tulában mindenki tudta, mit jelent az, hogy „kazjuk”.

A „kazjuk” szó kazna-ból ered, ami annyit jelent, mint kincstári. Ezekkel a „kincstári emberekkel” egész életükben kényesemunkát végeztek a régi állami gyárakban.

Aki „kazjuk”, ilyen kincstári munkás volt, lehetett kiváló lakos, tehetséges vésnök, ügyes gépész, emberszámba sem vették. Sem joga, sem szabadsága nem volt...

A munkások 1903-ban először vonultak ki szervezeten a város utcáira. Meg akarják mutatni, hogy ők is emberek és emberi mérték akarnak élni.

— Nem tudták elvinni a zászlót — emlékezik mosolygva az 1903-as tüntetésre az idős munkás, Tyihon Nyikiforovics Szeilvanov, aki 1902 óta párttag.

A esendőöröknek csak egy csupasz zászlórúd jutott, a lobogó biztos helyre rejtették, ahol egészen 1917-ig őrtartott. Ezzel a zászlóval fogadtuk a forradalmat...

Tyihon Nyikiforovics néhanapján találkozik jó barátjával, Vaszilij Georgievics Panovval, aki 1917 óta tagja a pártnak. A forradalom forró napjaiban együtt küzdöttek azért, hogy az élet urai örökre a munkások legyenek.

Van mire emlékeznie a két régi kommunistának. Tyihon Nyikiforovics és Vaszilij Georgievics azonban nem az emlékeiknél él.

Tyihon Nyikiforovics hajlot, kora elenésre társadalmi munkát végez: a területi pártbizottság ellenőrző bizottságának a tagja.

Vasárnaponként nála van az egész család. Négy lánya, két fia és az unokái. Fjodor, a harmadik, a legidősebb fiú, apjával együtt küzdött a forradalom idején. 1942-ben halt hősi halált, amikor a fasiszta bitörők ellen védte hazáját.

Szergej fia, az ország egyik legjobb hegesztő munkása. A kurszki állomás fűtőházában dolgozik.

— Ő egészen másképp kezdte az életét, mint én — meséli Tyihon Nyikiforovics. — Mielőtt az esztergaphoz kerülhettem, több évig voltam kifutó egy mesternél. Szergej kaznával kezdett dolgozni. A forradalomig ott is maradt. De, amikor a szovjet hatalom uralomra jutott, azonnal észrevették, hogy ügyes gyerek, nagyobb dolgokra képes. Elküldték tanulni. Autogénhegesztő lett...

Nagy szaktudásának és eszességének eredményeként Szergej már 1949-ben 1956. évi jérévén dolgozott.

Szergej fia, Vjacsozlav komzomolista, egy műhelyben dolgozik apjával. 1931-ben született. Villanyhegesztő lett.

Az apa és fia közötti hosszú viták folytak arról, mi a jobb: az autogén- vagy a villanyhegesztés.

Tyihon Nyikiforovics, amikor találkozik Vaszilij Georgievics-csel, feltétlenül megkérdezi:

— Hogy vannak az unokád?
— Jól vannak. Legidőbbjük öbőre áll, aki pedig elmarad, azt szigorúban fogom — feleli mosolygva.

Ugyanis nem vérből unokáiról van szó, hanem az ipariszkola növendékeiről. Műszaki rajzot tanít ott a barátja.

A tulai ipariszkola egyike a legrégibbeknek az országban. Igen sok kiváló mester és mérnök tanult falai között.

Vaszilij Georgievics egyik „unokája”, Viktor Mihajlov, a jövő esztendőben fejezt be

tanulmányait, szerelőakos lesz. Viktor 1935-ben született, a tulai területen. Apja és anyja ott dolgozott egy bányában. Boldogan éltek kényelmes kis családi házukban.

Amikor kifizet a háború, édesapja a frontra ment és hősi halált halt. Később édesanyja is megbetegedett, meghalt. Viktornak csupán egy rokona élt, Szavelij bácsi, de ő is a messzi Ukrajnában lakott.

A régi világban Viktort és kisbátyját, Nyinát, apátlan-anként árvának neveztek volna. A szovjet hatalom azonban gondoskodott róluk. Gyermekotthonba kerültek, ahol gyengéd figyelemmel vették őket körül. Az iskolában kezdtek megismerkedni a nyelvtan, meg a számtan tudományával, készülődtek az önálló munkás életre. Viktor Mihajlov a gyermekotthonból került az ipariszkolába.

Mult nyáron, az iskola igazgatója Viktort elküldte nagybátyjához, Szavelijhez Ukrajnába. Viktor csinos, új egyruhájában érkezett a faluba. Még ajándékot is vitt nagybátyjához. Senkinek nevezhette volna őt apátlan-anként árvának. Végigjárt az egész falut és különösen az érdekelte, hogyan dolgozik a gépállomás. Naphosszat segített a mezőgazdasági gépek kijavításánál. A gépész czekek a szavakkal büszkülték tőle:

— Meg kell kérni felettesedet, ha végeztél, hozzánk küldjétek. Nagy segítség lenne...

— Nagy öröm ért ma — közölte Vaszilij Georgievics Tyihon Nyikiforovics-csal, a tanév lefejezésekor. — Kolja Szemint, az egyik „unokám” azonnal gépközlelőnek nevezték ki, pedig mint marós került ki iskolánk-ból. A napokban az egyik „unokám” ezzel a kérdéssel fordult hozzám: „Mit jelent az, hogy „kazjuk”? Sehogysem tudtam neki megmagyarázni. Nem értem. „Valamit eltervezte, Vaszilij Georgievics — mondta — mi az, hogy a munkás kincstári tulajdon? Hiszen a munkás az állam megbecsült polgára.”

Ime, így megváltozott a mi életünk!

Párt és pártépítés

Egy küldött a pártértekezlet előtt

Szabados Ferenc

elvtárs egy a sok közül a Vagongyárban, akiket küldöttnek választottak meg az üzemi pártértekezletre. Aki rá néz megderesedett hajára az rögtön megállapítja magában, hogy igen csak leélhette már életének legnagyobb részét. Valóban, Szabados elvtárs 55 évet hagyott már a háta mögött. Ebből is a legtöbb keserűséggel, kínlóddással telt el. Harminckét éve, hogy a Vagongyárban dolgozik, de munkájában csak a felszabadulás óta lel örömet, azóta élvez igazán, felszabadult munkájának gyümölcseit. Pedig a múltban sem állt rossz szakember hírében, de mivel nem látta célját munkájának, örömet sem lel benne. Kényszer volt számára a munka, mint sok munkatársának.

Közel kilenc éve, hogy ez már csak a mult rossz emléke. Szabados elvtárs, mint esztergályos az első perctől kezdve részt vett az új, a szebb, a boldogabb élet megteremtéséért folyó harcban. Még 1945-ben tagja lett annak a párt-nak, amely egyedül harcolt következetesen a jobb, a gondtalanabb jövő megvalósításáért.

Szabados elvtárs ma megbecsült tagja társadmunkának. Négy éve művezetői beosztásban dolgozik. Feladatát mindig becsületesen, kommunista-hoz méltóan látja el. Most is ott találjuk az esztergámműhelyben. Eppen a szabályozásra való hengerfedeleket vizsgál-gatta.

Szeretik,

becsülik és tisztelik a dolgozók Szabados elvtársát. Nem véletlenül volt ő öt éven át a III-as alapszervezet vezetőségi tagja. Most, a vezetőségválasztó taggyűlésen küldöttnek választotta meg a párttagság az üzemi pártértekezletre. Nagyon örül ennek Szabados elvtárs. Mint ahogyan mondotta: egy lépéssel közelebb jutottam a kongresszushoz.

Nagy megtiszteltetés küldöttnek lenni. A küldöttet a tagság azzal a feladattal bízta meg, hogy a pártértekezleten képviselje alapszervezetét, tolmácsolja a párttagság és a többi dolgozók véleményét a pártválasztmány, a pártbizottság eddigi munkájáról. Közölje, hogy mit várnak a dolgozók az új pártválasztmány, a pártbizottság működéséről.

Tudatában van Szabados elvtárs e megasztelő feladattal járó felelősségnek. E megbízatás jelentőségéhez méltóan akar megfelelni a pártértekezleten. Meg is van erre a terve. Elbeszélget majd az alapszervezet párttagjaival, pártönkivüli dolgozóival, hogy mit szeretnének, ha elmondana a pártértekezleten. Ezenkívül Szabados elvtársnak megvan a maga problémája is, amit a pártértekezlettel közölni akar.

Szívén viseli

mint idősebb és tapasztaltabb szakmunkás — az ifjúság szakmai és politikai nevelését.

Eden beszámolt az angol minisztertanácsnak

A londoni rádió jelenti, hogy Eden, Nagybritánia külügyminisztere hétfőn este a minisztertanács ülésén részletesen beszámolt a négy hatalom külügymin-

Körülbelül 18—20 ifjúmunkás dolgozik az esztergámműhelyben, akik közül bizony sokan még a normát sem tudják teljesíteni. Pedig az ő munkájuktól is függ a III. pártkongresszus tiszteletére történt felajánlások sikeres megvalósítása. Szabados elvtárs nem akarja, hogy a műhelyrészen dolgozó ifik lemaradjanak a kongresszusi vállalások teljesítésében. Eppen ezért javasolja majd a pártértekezleten, hogy az üzemi pártbizottság nagyobb gondot fordítson az arra rászoruló ifjúmunkások szakmai patronálására és fokozottabb segítséget nyújtson a DISZ szervezet politikai munkájához. Hiszen az ifjúság a párt aranytartaléka. A dolgozók életszínvonalának emeléséért folyó harcban az ő munkájukra is szükség van. Ezért is hívja majd fel Szabados elvtárs a pártbizottság figyelmét az ifjúsággal való fokozottabb törődésre.

— Mint volt vezetőségi tag tudom, hogy milyen nagy segítséget jelent a pártvezetőség munkájához, ha egy vezető minél többet és minél rendszeresebben tartózkodik lent az üzemezekben, a dolgozók között. Véleményem szerint is a párt-és kormányhatározatok, a felsőbb pártszervek utasításainak végrehajtása ott a munkapadok mellett, a dolgozóknál munkáján, lelkesedésén múlik. Ezért igen fontos, hogy a pártbizottság tagjai minél többet tartózkodjanak a dolgozók között, hallgassák meg azok javaslatait, kéréseit és nyújtsanak nekik segítséget az általuk felvetett problémák megoldásában. Így maguk is tájékozódhatnak a dolgozók ügyes-bajos dolgairól, másrészt még szorosabbá fűzik a párt és a dolgozók közötti kapcsolatot.

Igy tervezi

Szabados elvtárs, hogy ezekről beszél majd az üzemi pártértekezleten. Helyesen teszi, ha ezekhez hozzáveszi még a dolgozókkal való beszélgetés során felvetődött problémákat, bíralatot a pártbizottság eddigi működéséről.

Most, a vezetőség újjáválasztásakor nem választották be újabb a vezetőségbe Szabados elvtársat. Nem azért, mert előzőleg nem jól dolgozott, hanem...
— A fiatalabbak csak jobban bírják, mint én — mondja. — Természetesen ez nem jelenti azt, hogy ne segítenék az új erőkkel felrúszolt vezetőségnek. Meg aztán hozzáam fordulnak segítségért. Így történt ez az elmúlt napokban is. Erdei Béla elvtárs, az alapszervezet új párttitkára és Gencsi János szervezőtitkár elvtársak kértek, hogy segítsék nekik az új háromnapos munkaterv elkészítésében, ezt meg is tettem.

Van még idő az üzemi pártértekezletig, de Szabados elvtárs már lassan, a mindennapi munka gondjai mellett azon van, hogy minél jobban megfeleljen a párttagság bizalmának, mint küldött méltóan képviselje alapszervezetét az üzemi pártértekezleten.

A té

A fel

építőparunk... A régi ipari- és s... fejlett tec... modern nap... rá nőtt. Na... közben a... tetésére is... téri a feltét... ten is foly... Ma már az... dolgoznak... sok. A teli... még nem... színvonalat... körülmény... teli építke... pontos beta... bók mutat... zéseken. K... tatta meg... ayeit az id... teli időjárás...
A telen... paszlatait... vezető Iroda... ipari Vállal... megyei Epi... list vezető... délután az... tének Vörö... ségében.

A megre... szolálsákb... hogy a teli... elsősorban... adódnak.

— Mír az... ve, rendsz... kapjuk meg... a hitelek... gondota Dér... ipari Váll... ivának vezet... servdokumen... egy-két hón... el hozzánk... teridejét né... gomszor is...
Ez bizony... meg a terv... talatok nem... hogy menny... uk lesz az... a felvontu... munkák meg... tarozatlansá... zések körül... tervüket kel... egy osztanak... ügykezőmél... val, hogy n... később ösz... zék az épül... sák a teli ép... feltételeit... Ugyonakkor... a teli építke... intézkedések... munkaruha...

Sinká... Vállalat fóm... lényeges hib... figyelmet: az... tarozzák meg... kötések, h... vagy sem fo... Eről általáb... gabni, mert... a teli építke... ségtöbbletet... módosítások... sürgetik, kö... zést — rend... lanatokban.

— A terv... csónok késő... tetők hely... kényszeríti... halatokat ar... pillanatokban... lenek, a szű... szerzése

Az ért... panaszokkal... bantartó V... későn szállít... gépeket és... végzik kellő... tóipari Váll... szeptemberbe... kazánt, azon... ben kapta r... próbafutások... főt”. Ismét... szavanni. A... vői az egész... gát tolmács...

A téli építkezések néhány alapvető hiányossága

— Ankét az Építők Szakszervezetében

A felszabadulás óta

Építőiparunk hatalmasat fejlődött. A régi, túlnyomórészt kisipari és szezonjellegű építőipar fejlett technikával rendelkező modern nagyüzemi jellegű iparrá nőtt. Nagy gondot fordítottak közben a szezonjelleg megszüntetésére is és így megteremtették a feltételeit annak, hogy télen is folyjanak az építkezések. Ma már az év minden szakában dolgoznak az építőipari munkások. A téli építkezések azonban még nem tudták elérni a kellő színvonalat. Egész sor zavaró körülmény akadályozza még a téli építkezések határidejének pontos betartását — komoly hibák mutatkoznak a téli építkezéseken. Különösen élesen mutatja meg e hibák következményeit az idei rendkívül mostoha téli időjárás.

A télen folyó építkezések tapasztalatait beszélték meg a Tervező Iroda, a 61/1, a 31/4 Építőipari Vállalat és a Hajdú-Bihar megyei Építő és Tatarozó Vállalat vezető szakemberei pénteken felül az Építők Szakszervezetének Vörös Hadsereg-úti helyiségében.

A megbeszélés résztvevői felhívásukban rámutattak arra, hogy a téli építkezések akadályai elsősorban a tervszerűtlenségéből adódnak.

— Már az éves terveket is késve, rendszerint nyár derekán kapjuk meg. Ugyanez a helyzet a hitelek folyósításával is — mondta Dér István, a 31/4 Építőipari Vállalat területi osztályának vezetője. — Ráadásul a tervdokumentációk is sokszor egy-két hónapos késéssel jutnak el hozzánk és az építkezések határidejét néha kétszer, sőt háromszor is módosítják.

Ez bizony alaposan rovására megy a tervszerűségnek. A vállalatok nem tudják kellő időben, hogy mennyi és milyen munkánk lesz az év folyamán. Késnek a felvonulások, az építkezési munkák megkezdése — sok határozatlanság van a téli építkezések körül. Ha a vállalatok évi tervüket kellő időben ismernek, egy osztanak be a munkákat, úgy egyezkednek azok végrehajtásával, hogy nyár utójára, de legkésőbb ősz végére tető alá hozzák az épületeket. Ezelő biztosítják a téli építkezések alapvető feltételét — a teljes tértisztítást. Ugyanakkor időben tennék meg a téli építkezésekkel kapcsolatos intézkedéseket: fűtőanyag, gép, munkaruhák, stb. igénylést.

Sinka János

a Tatarozó Vállalat főmérnöke egy másik lényeges hibaforrásra hívta fel a figyelmet: az építetők nem határozzák meg a szerződés megkötésekor, hogy télen akarják-e, vagy sem folytatni az építkezést. Erővel általában szeretnek hallgatni, mert nem akarják fizetni a téli építkezésekkel járó költségdöbbletet. Viszont határidőmódosítások esetén ők maguk sürgetik, követelik a téli építkezést — rendszerint az utolsó pillanatokban.

— A terv késői ismerete, a költségek késői folyósítása, az építetők helytelen magatartása kényszeríti így a kivitelező vállalatokat arra, hogy az utolsó pillanatokban kapkodni kénytelenek a szükséges anyagok beszerzése után szaladgáljanak.

Az értekezleten

sokan panaszkodtak az Építőgépkarbantartó Vállalat munkájára: későn szállítják le az igényelt gépeket és a javításokat sem végzik kellő gondal. A 61/1 Építőipari Vállalat például még szeptemberben igényelt öt gézkazánt, azonban csak decemberben kapta meg — ráadásul a próbafutásokor négy kazán „kifűjt”, ismét javításra kellett visszavinni. A megbeszélés résztvevői az egész építőipar kívánságát tolmácsolták, amikor felve-

tették: „Mi sokkal jobb minőségű munkát, sokkal nagyobb gondosságot várunk az Építőgépkarbantartó Vállalattól!”

A tervszerűtlenséghez, a gépesítés hibáihoz még hozzájárult ezen a téren a fűtőanyag rossz minősége, alacsony kalóriatartalma, valamint a rossz minőségű építőanyagok: fagyos anyagból készített alacsony szilárdságú téglák, „500“-as jelzésű, de annál sokkal alacsonyabb minőségű cement, stb. Ezek a hibák együttesen nagymértékben befolyásolták egyes építkezések minőségét: a rosszul fűtött építkezéseken eldeformálódtak a faburkolatok, ajtók, a frissen rakott, még nedves válaszfalak lerúgták a maltert. A Járóműjavító bölcsődéjének fűtőszervezete eltört, mert a hidegben nem tudott tökéletesen kötni a beton. Így a téli építkezések hiányosságai nagy károkat okoznak népgazdaságunknak. Fábrián József, a 61/1 Építőipari Vállalat mérnöke elmondta, hogy náluk a hiányosságok — és persze a rendkívül kemény tél — miatt a téli építkezésekkel járó 3 százalékos piüssz költség decemberben 11, januárban pedig 25 százalékra emelkedett.

A megbeszélés résztvevői elmondották, hogy a felsorolt túlnyomórészt nem általános hibák ellenére a téli építkezéseknél nagy gyakorlati jelentősége és komoly gyakorlati eredménye van. A 31/4 egyik építkezésén, ahol tökéletes volt a téli építkezés megszervezése, még az igen kényes Izhérgipsz-szobrázati munkákat is el tudták végezni.

Számos értékes javaslat

hangzott el a téli építkezések színvonalának emelése érdekében. Elsősorban arra van szükség, hogy a vállalatok ne a nyár derekán ismerjék meg éves tervü-

ket, ne csak akkor kapjanak hitelt, hanem sokkal hamarabb.

Vagy ha ez megvalósíthatatlan, engedélyezzék a felsőbb szervek a beruházások áthúzódsát a következő év első felére — így az építőipar gazdasági éve május 1-től május 1-ig tartson. Ugyanakkor az építetőkkel kötött szerződésekben azonnal határozzák meg, hogy kívánják-e a megrendelők a télen folyó építkezési munkát, vagy nem. Így a vállalatok tervszerűen felkészülhetnek a téli építkezésekre. (Tető alá hozhatják az épületeket, megrendelhetik a téli építéshez szükséges építőanyagot.) Erdélyi Mihály javasolta, hogy ne drága kokszal fűtsék a belső helyiségeket, hanem egy- vagy kétaknás szénkályhakkal, mert így gazdaságosabb és célszerűbb is. Nyéki Endre elvtárs, a Tervező Iroda vezetője javasolta, hogy állapítsanak meg klímazonákat hazánkban, mivel igen nagyok a hőmérsékleti eltérések az ország egy-egy vidékének éghajlata — különösen a keleti és nyugati rész éghajlata között. Sínka főmérnök azzal egészítette ki ezt a javaslatot, hogy vizsgálják felül: megfelelőek-e a falvastagságok a vidék éghajlatának. Igen jelentős javaslat az is, hogy a téli hónapokra a külső munkán dolgozóknak állapítsanak meg nehézségi-pótdíjat, vagy az időjárástól függő pótnormát, amint ezt a Szovjetunióban gyakorlatilag alkalmazták.

A megbeszélés résztvevői

javaslatainak gyakorlati megvalósítása lényegesen megjavítaná a téli építkezések minőségét, a munkások anyagi és egészségügyi helyzetét és ugyanakkor költségekkel csökkentené a téli építkezés költségeit. Remélhetőleg semmi akadály nem lesz, hogy így is legyen a jövő év tervü-

Egy nappal a gépjavítás határideje előtt

szerszámmal segítették egymást, hanem még tüzevalóval is. Ki kell emelni és dicsőret jár az újfalui géppállomáson Nagy Imre főgépész elvtársnak és Biharkezes Nemes főgépész elvtársnak, akik amellet, hogy példamutatóan dolgoztak, jól szervezték a munkát, nagyon sok alkatrészt újítottak fel. Nagy szeretettel, szívvel, lélekkel siettek segíteni a szerelőkné, traktorosoknak. Különösen nagy elismerés jár a biharkezesi géppállomás dolgozóinak, mert lényegesen hátrányosabb helyzetben végezték hősies munkájukat, mint a berttyóújfaluiak. Bár Berttyóújfalui a verseny első helyezettje, de annakidején majd a barázdszában dől el, hogy ki az elsőség, ki hogyan készült fel a mezőgazdasági termelés fokozásának nagy harcára.

Jól dolgoztak még a harmadik helyen lévő derecskai géppállomáson is. Polgár a negyedik helyen van és a pocsjai géppállomás az ötödik.

A püspökkladányi géppállomás az elmúlt hetekben bizony elég gyengén állt. De a dolgozók felajánlást tettek, hogy február elejére kijavítják az összes erőgépeket. Ezt a vállalásukat teljesítették is és most már a munkagépeket is — ha bár határidő után, — de egy-két nappal később kijavították.

A balmazújvárosi géppállomás már szinte arról híres, hogy a megyében mindig hátul kullog. Már köznyelven jár, hogy több bosszúságot okoznak, mint örömet. Ennek meg is volt az oka. Laza volt a munkafegyelm, a géppállomás igazgatója, Juhász Márton elvtárs sem irányította

Gluhova elvtársnő tart előadást az Orvostudományi Egyetem Szülészeti Klinikáján

Kedves vendége lesz 27-én a debreceni Orvostudományi Egyetem Szülészeti Klinikájának. A magyar-szovjet barátsági hónap alkalmából hazánkba érkezett dr. Gluhova elvtársnő látogat a klinikára. Gluhova elvtársnő, aki a moszkvai Közegészségügyi és Járványügyi Allomás járványügyi főosztályának a vezetője, délelőtti 10 órakor előadást tart a klinika tantermében. Az előadásra az egészségügy valamennyi dolgozóját meghívja és elvárja a hajdú-bihar megyei tanács egészségügyi osztálya, az előadás rendezője.

A kongresszusi verseny éharcosa a Textilgyárban

Nyitrai Mária 10 gépes szövőnő az MDP III. kongresszusa tiszteletére tett vállalatát már az első napokban túlteljesítette. A terv napi 200 százalékos teljesítését vállalta, de jóval túlszárnyalta.

Gondoskodás a dolgozókról

Tüdőgyulladást kaptam s hosszú ideig betegem feküdtem otthon. Kisfiamat naponta küldtem tüzelőért, hogy jüteni tudjak a lakást. Egyik nap szekér állt meg a házunk előtt, fát és szenet hozott. A vállalat intézte el, hogy tüzelőhöz jussak. De nemcsak

írólam, minden egyes dolgozóról így gondoskodnak. Ezúton is szeretném megköszönni a vállalat valamennyi dolgozójának jöleső gondoskodását.

Kovács Andrásné,
az Üfennartó Vállalat dolgozója.

hogy idejében teljesítsék a gépjavítási tervet. Az elmúlt esztendőben kaptak hatalmas új szerelőcsarnokot, műhelyeket, felszerelést. Komoly segítséget nyújtottak és nyújtanak a javításban az Autóközlekedési Vállalat patronáló brigádjának tagjai. A némasi géppállomás most mégis kolonca a megyének és nagyon hátráltatja a megyei igazgatóság javítási tervének teljesítését. Fellelős ezért Domán elvtárs, bár ő azt bizonygatja, hogy a főgépész — Guth István elvtárs — nem jól dolgozik. Van egy régi közmondás: „Minden rossz puskának van valami kifogása”, hiszen köztudomású, hogy Guth elvtárs régi jó szakember, csak az igazgatótól nem kapott elég segítséget a megnövekedett feladatokhoz.

Komoly elismerés illeti a patronáló üzemek dolgozóit, akik minden tudásukkal és helytállóságukkal példát mutattak és mutatnak a géppállomás dolgozóinak. A MAV Északi Főműhely, az Épületfuvarozó Vállalat, az Építésszerelő Vállalat, a Közlekedési Újjavító Vállalat, a Posta Központi Autójavító Vállalat, továbbá egy sor más üzem dolgozóit igen kimagasló és szívet felmérhetetlen segítséget nyújtottak a megye géppállomásainak. Külön dicsőretet érdemel a Debreceni Járóműjavító üzem, amelyik a megye négy géppállomását segítette legjobb tudása szerint.

Most igazán meglátható a vezetők, hogy ki a legény a csárdában, vagy másképpen szólva, ki a legény a gáton. A legénytelen tél és sok más nehéz körülmény próbára tette a géppállomás dolgozóit, akik ebben a kemény harcban bizonyították, hogy szeretik a pártot, a hazát és ha kezük oda is ragad a varhoz, de mégis dolgoznak.

Fábrián S.

